

Dieblif selv tyvende, trediede, eller fyrgetyvende, hvormange det er nu er, i Proces med Kjøbenhavns Magistrat, fordi jeg har nægtet at betale et vist Beløb, som Magistraten mener, at jeg i Henhold til en kongelig Resolution skulde være pligtig til at betale. Det Samme kunne Fredericianerne gjøre; dersom der hos dem opkræves Beløb, som de ikke ansee sig forpligtede til at betale, saa lad dem godtgjøre, at de nægte at betale, og enten tage imod Udpantning eller betale under Proces og underkaste sig Følgen deraf. Alle disse Generalbarmhjertighedsforetagender i Skattefager udgaae ikke fra statsoeconomiske Studier. Enhver, der grundigt og alvorligt studerer de statsoeconomiske Videnskaber, veed, at der er Intet saa ubarmhjertigt i Verden som Skatteopkrævningsystemet, og Intet, der maa være det; det har været saaledes fra den allertidligste Tid. Derfor veed man jo, hvorledes det hænger sammen med Tolkere, nemlig at de sættes lige med Syndere, det vil sige, det var Skatteopkræverne, der betragtedes som Tolkere og Syndere. Vi maae her i denne Forsamling paatage os denne Synderbyrde, ikke at vige tilbage for de virkelig alvorlige Krav. Nu siger det ærede Medlem, at naar vi ville skjænke Noget til Fredericia, saa kunne vi ikke vide, om det vil være 10,372 Rd. eller mere eller mindre. Dertil vil jeg svare: Hensigten er jo ikke her at skjænke Noget til Fredericia, men Hensigten er at sætte Communen Fredericia selv istand til at overveie, hvilke af dens Medlemmer den mener at maatte estergive Skatten, og at overlade denne Commune paa Statens Vegne at kræve Skat hos dem, som den troer ikke behøve Estergivelse. Dertil siger det ærede Medlem: Ja, men deraf vil komme en stor Forvirring og Spectakel etc. i Communen; ja, men Herregud! vi ere jo ikke Politimester i Fredericia Commune, vi skulle ikke see at forhindre Fredericianerne fra at strides om, hvorvidt de kunne eller ville betale Skatten. De skulle betale, dersom de kunne, og dette overlade vi til de communale Dyrigheder, at afgjøre. Disse have gjort en stor Feil ved ikke betimeligt at gjøre dette Arbejde færdigt, de have gjort en stor Feil ved at søge om at blive fritagne derfor, thi det behøvedes ikke, og

der gjøres en endnu større Feil ved at give dem denne Fritagelse; man skulde strax og umiddelbart have forlangt af dem Skatteлистerne indsendte, saaledes som de vare for 1863, med de behøvrige Bemærkninger om, hvilke Forandringer der maastee vilde blive fremkaldte ved Aaret 1864, og saa skulde de have begjæret Henslaand med Opkrævningen, indtil de saae, hvilke af de Skattepligtige der senere vendte tilbage, og hvilke ikke. Naar nu Communen har det i sin Magt at sige til Folk, som maastee ellers forblive, hvor de nu ere: Naar I ville komme tilbage til Fredericia og ned sætte Eder igjen der, og I kun ere affkrævede deraf ved den Skat, I skulde betale, saa kunne vi give Eder lang Anstænd og Betænkningstid, men hvis I ikke flytte tilbage til Fredericia, saa skulle vi erklære, at hvor i Verden vi finde Eder, saa skulle I komme til at betale det, som I skyldte til Fredericia, da handler man, som der maa handles i Skatteforhold af denne Art. Jeg troer, at det ærede Medlem vil indrømme, at denne Fremførd ikke er doctrinair, det er en alvorlig gennemgribende Skatteudpresning. Jeg troer jeg har gennemlæst alle de Steder af Loven, som det ærede Medlem kan oplæse, men disse kunne ikke forandre det Allermindste i min Betragtningssmaaede.

Chr. Jensen: Jeg seer, at der i Anmærkningerne til Lovforslaget er oplæst Tvivl om Regjeringens Besøielse til at opkræve Krigsskat for Aaret 1864—65; men er der saaledes oplæst Tvivl fra det juridiske Standpunkt, da er der meget større Tvivl fra det moralske. Jeg troer med Bestemthed, hvad der ogsaa viligt er erkjendt her i Thinget under Behandlingen af Krigsskatloven for 1865—66, at Sylaand har et moralsk Krav paa en Gortgjørelse for de Tab, det har lidt under den fjendtlige Occupation. Den nævnte Lov blev jo imidlertid ikke færdig, da Rigsdagen blev hjemsendt, forinden den blev endelig vedtagen. Der er saaledes nu meget mere Føie til at udsætte Anvendelsen af den første Krigsskatlov paa Sylaand i en længere Tid, og jeg skulde ønske, at den nye Krigsskatlov kunde træde istedetfor den. Det er min bestemte Overbeviisning, at det vil være haardt for Sylaand at bære denne